

ที่ อต ๐๐๒๓.๑/ กขด๔

ถึง สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอ ทุกอำเภอ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุตรดิตถ์
และสำนักงานเทศบาลเมืองอุตรดิตถ์

ด้วยกรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม กำหนดจัดทำโครงการคัดเลือกของค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่นทางด้านวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริม
และสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมและบูรณาการการดำเนินงานวัฒนธรรมในพื้นที่ร่วมกัน
ตลอดจนเพื่อสร้างชวัญกำลังใจ และยกย่องเชิดชูเกียรติหน่วยงานท้องถิ่นที่ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงาน
วัฒนธรรมของชาติได้อย่างเป็นรูปธรรม

ในการนี้จังหวัดอุตรดิตถ์ จึงขอประชาสัมพันธ์การคัดเลือกของค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่น
ทางด้านวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตพื้นที่
หากสนใจสามารถส่งใบสมัครและเอกสารประกอบการพิจารณาไปยัง สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดอุตรดิตถ์
ศalaกลางจังหวัดอุตรดิตถ์ ถนนประชานิมิต อำเภอเมืองอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐ ภายในวันที่ ๒๕
มกราคม ๒๕๖๒ เพื่อทางสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดอุตรดิตถ์ จะได้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป
รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาพร้อมนี้

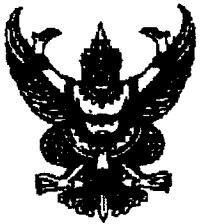

ฝ่ายบริหารทั่วไป

โทร. ๐-๕๕๔๐-๓๐๐๘

ผู้ประสานงาน

นางสาวเยาวเรศ มະศักดิ์ โทร. ๐๘๑-๘๘๖๓๐๖๗

เลขที่รับ..... ๑๙๗๗๙

วันที่..... - ม.ค. ๒๕๖๑

เวลา.....

ศาลากลางจังหวัดอุตรดิตถ์
ถนนประชานิมิตร อ.ต ๕๓๐๐๐

ที่ อ.ต ๐๐๓๑/๑๕๗๘๐

๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เรื่อง การคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่นทางด้านวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

เรียน ห้องถินจังหวัดอุตรดิตถ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประกาศกรมส่งเสริมวัฒนธรรม เรื่อง การคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่น
ทางวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๑
จำนวน ๑ ฉบับ

๒. หลักการและเกณฑ์การคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่นทางวัฒนธรรม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๑ ชุด

๓. ใบสมัครเข้ารับการคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่นทางด้านวัฒนธรรม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยกรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม กำหนดจัดทำโครงการคัดเลือกองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นดีเด่นทางด้านวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและ
สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมและบูรณาการการดำเนินงานวัฒนธรรมในพื้นที่ร่วมกัน
ตลอดจนเพื่อสร้างขวัญกำลังใจ และยกย่องเชิดชูเกียรติหน่วยงานท้องถิ่นที่ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงาน
วัฒนธรรมของชาติได้อย่างเป็นรูปธรรม

ในการนี้ จังหวัดอุตรดิตถ์ ขอความอนุเคราะห์ท่านประธานพันธกิจการคัดเลือกองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นดีเด่นทางด้านวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในสังกัดของท่าน หากสนใจสามารถส่งใบสมัครและเอกสารประกอบการพิจารณาอย่าง สำนักงานวัฒนธรรม
จังหวัดอุตรดิตถ์ ศาลากลางจังหวัดอุตรดิตถ์ ถนนประชานิมิตร อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐
ภายในวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๒ เพื่อทางสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดอุตรดิตถ์ จะได้ดำเนินการในส่วนที่
เกี่ยวข้องต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และพิจารณาดำเนินการต่อไป

เรียน ห้องถินจังหวัดอุตรดิตถ์

- เพื่อโปรดทราบ

- ในวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๒ ๐๙.๐๐ น.

พนักงาน

(นายธนากร อึ้งจิตรไพศาล)

ผู้อำนวยการสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดอุตรดิตถ์

สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด

กลุ่มส่งเสริมศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม อ.๗๙.๙

โทรศัพท์ ๐๕๕ - ๔๐๓๐๘๓

โทรสาร ๐๕๕ - ๔๐๓๐๘๒

๔.๙๙๙๙๙๙ ๐๙๗.

(นายชัชวาลย์ เกิดสุข)

นักส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ชำนาญการ

รักษาราชการแทน ห้องถิน จังหวัดอุตรดิตถ์

(นางสาวเยາร์ราษฎร์ มะศักดิ์)

หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป

ประกาศกรมส่งเสริมวัฒนธรรม
เรื่อง การคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่นทางวัฒนธรรม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

ด้วยกรมส่งเสริมวัฒนธรรม กำหนดจัดทำโครงการคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่นทางวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการดำเนินงานวัฒนธรรม และเกิดการบูรณาการงานวัฒนธรรมกับองค์กรภาคีเครือข่ายอื่นๆ อย่างกว้างขวาง ตลอดจนเพื่อสร้างชวัญกำลังใจ และยกย่องเชิดชูเกียรติหน่วยงานท้องถิ่น ที่ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานวัฒนธรรมของชาติได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยการคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่นทางวัฒนธรรม

เพื่อให้การคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่นทางวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ บรรลุตามวัตถุประสงค์ กรมส่งเสริมวัฒนธรรม จึงขอเชิญองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมัครเข้าร่วม การคัดเลือกเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่นทางวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ รายละเอียดตามเอกสารแนบท้ายประกาศฉบับนี้

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ประสงค์สมัครเข้ารับการคัดเลือก สามารถติดต่อขอรับใบสมัคร และเอกสารประกอบได้ที่สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดทุกจังหวัด หรือดาวน์โหลดได้ที่ www.culture.go.th หรือติดต่อสอบถามเพิ่มเติมได้ที่กลุ่มส่งเสริมเครือข่ายท้องถิ่นและชุมชน กองกิจการเครือข่ายทางวัฒนธรรม กรมส่งเสริมวัฒนธรรม โทร. ๐ ๒๔๔๗ ๐๐๑๓ ต่อ ๑๓๐๕, ๑๓๐๕

ประกาศ ณ วันที่ ๙ / พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายชาญ นครชัย)
อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

บทที่ ๒

หลักการและเกณฑ์การคัดเลือกของค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่นทางวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

๒.๑ หลักการพิจารณาคัดเลือกของค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่นทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย ๓ ประการ ได้แก่

๒.๑.๑ การดำเนินงานตามข้อตกลงความร่วมมือระหว่างกรมส่งเสริมวัฒนธรรม และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือในการดำเนินงานส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๐ (รายละเอียดตามเอกสารแนบ) โดยกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ร่วมกับกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย และสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย รวมเรียกว่าเป็น “องค์กรภาคี” ในการจัดทำแผนปฏิบัติการความร่วมมือทางวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปวัฒนธรรม คุณธรรมจริยธรรม และjarit ประเพณีของท้องถิ่น โดยองค์กรภาคีจะดำเนินงานร่วมกันในร่องดังต่อไปนี้

(๑) องค์กรภาคี จะส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเรียนรู้ เข้าใจและเคารพ ความหลากหลายทางวัฒนธรรม

(๒) องค์กรภาคี จะส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการด้านศิลปะ วัฒนธรรม คุณธรรมจริยธรรม และjarit ประเพณีท้องถิ่น โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชน องค์กร เครือข่ายทางวัฒนธรรมในท้องถิ่น

(๓) องค์กรภาคี จะส่งเสริมสนับสนุนการปฏิบัติงานและพัฒนาบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และในเครือข่ายทางวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น สภาวัฒนธรรมจังหวัด สภาวัฒนธรรมอำเภอ สภาวัฒนธรรมตำบล ทางด้านศิลปะ วัฒนธรรม คุณธรรมจริยธรรม และjarit ประเพณีท้องถิ่น

(๔) องค์กรภาคี จะส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการเพื่อให้เกิดชุมชนท้องถิ่น ที่อยู่ร่วมกันอย่างเอื้ออาทรและความสามัคคี และส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดี ระหว่างชุมชนท้องถิ่นที่มีวัฒนธรรมและประเพณีที่แตกต่างหลากหลายในสังคมไทย

(๕) องค์กรภาคี จะส่งเสริมสนับสนุนสถาบันการศึกษาในพื้นที่ จัดการเรียนการสอนเพื่อนรุ้กษ์ สีบหอด ถ่ายทอด และเปลี่ยนเรียนรู้ทางศิลปะ วัฒนธรรม คุณธรรมจริยธรรมของท้องถิ่น รวมทั้งส่งเสริมการใช้หลักสูตรท้องถิ่นด้านภูมิปัญญาและศิลปะ วัฒนธรรมของท้องถิ่น

(๖) องค์กรภาคี จะสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคลากรทางวัฒนธรรมท้องถิ่น รวมทั้ง องค์กรเครือข่ายทางวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น สภาวัฒนธรรมจังหวัด สภาวัฒนธรรมอำเภอ สภาวัฒนธรรมตำบล ในการดำเนินงานอนุรักษ์ พื้นฟู สีบหอด ถ่ายทอด และเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ท้องถิ่น jarit ประเพณี และวัฒนธรรม อันเป็นอัตลักษณ์และรากเหง้าของท้องถิ่น

(๗) องค์กรภาคี จะสนับสนุนส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสร้าง พัฒนา และทำนุบำรุงรักษาแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม และกิจกรรมนานาวัฒนธรรมในท้องถิ่น

(๘) องค์กรภาคี จะส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนท้องถิ่น ในการรักษาคุณธรรมจริยธรรม และการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติในชุมชน และการอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม jarit ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเป็นมรดกของท้องถิ่นสืบไป

๙) องค์กรภาคี จะร่วมกันส่งเสริมสนับสนุนและสร้างศักยภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการภูมิทัศน์วัฒนธรรม โดยรักษาอัตลักษณ์ของท้องถิ่นและขัดมูลทัศน์เป็นสำคัญ

๑๐) องค์กรภาคี จะร่วมกันจัดทำแผนปฏิบัติการและจะสนับสนุนทรัพยากรในการดำเนินงานร่วมกันต่อไป

๑๑) องค์กรภาคี จะร่วมกันประชุมหารือในการจัดตั้งกลไกที่จะให้คำปรึกษา แนะนำ ติดตาม และประเมินผลแผนงานโครงการกิจกรรมการดำเนินงาน ตามกรอบข้อตกลงความร่วมมือ

๒.๑.๒ การดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมงานด้านวัฒนธรรม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง ราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นนั้น มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการบริการสาธารณูปโภค พื้นที่ ให้แก่ประชาชน เพื่อประโยชน์สุขของชุมชน ในท้องถิ่นนั้น ปัจจุบันราชการส่วนท้องถิ่น มีอยู่ ๕ รูปแบบ คือ กรุงเทพมหานคร (กทม.) เมืองพัทยา เทศบาล องค์กรบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) และองค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) โดยอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมงานด้านวัฒนธรรม มีดังนี้

(๑) ตามพระราชบัญญัติสภากาลبدี ๑๘๗๗๗ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓ พ.ศ.๒๕๕๒)

(๑) มาตรา ๖๖ การพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

(๒) มาตรา ๖๗ (๕) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

และ (๔) การบำรุงรักษาศิลปะ อาริศะประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดี ของท้องถิ่น

(๒) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ มาตรา ๕๐(๔) บำรุงศิลปะ อาริศะประเพณี ภูมิปัญญา ท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

(๓) พระราชบัญญัติองค์กรบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ [แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔ พ.ศ.๒๕๕๒)] มาตรา ๔๕ (๗) วิธี บำรุงรักษาศิลปะ อาริศะประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดี ของท้องถิ่น

(๔) พระราชบัญญัติราชบัญชีการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๒ (๑๓) การบำรุงรักษา ศิลปะ อาริศะประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

(๕) พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๕๒ มาตรา ๑๖ (๑) การบำรุงรักษาศิลปะ อาริศะประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดี ของท้องถิ่น

๒.๑.๓ การส่งเสริมการดำเนินงานทางวัฒนธรรม แบ่งเป็น ๓ ด้าน ได้แก่

ด้านที่ ๑ ด้านส่งเสริมมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม หมายความว่า ความรู้ การแสดงออก การประพฤติปฏิบัติ หรือทักษะทางวัฒนธรรมที่แสดงออกผ่านบุคคล เครื่องมือ หรือวัสดุ ซึ่งบุคคล กลุ่มบุคคล หรือชุมชน ยอมรับ และรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมกัน และมีการสืบทอดกันมาจากคนรุ่นหนึ่งไปยังคนอีกรุ่นหนึ่ง โดยอาจมีการปรับเปลี่ยน เพื่อตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมของตน มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) วรรณกรรมพื้นบ้านและภาษา

๑.๑ วรรณกรรมพื้นบ้าน หมายความว่า เรื่องราวที่ถ่ายทอดโดยในวิถีชีวิตชาวบ้าน ด้วยวิธีการบอกเล่า เช่นเป็นลายลักษณ์อักษร หรือเป็นภาพ แบ่งออกเป็น ๗ ประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) นิทานพื้นบ้าน หมายถึง เรื่องเล่าพื้นบ้านที่สืบทอดกันมา เช่น นิทานจักรา วงศ์ฯ นิทานประจำถิ่น นิทานคติ นิทานอิชิบายเหตุ นิทานเรื่องสัตว์ นิทานเรื่องผี นิทานมุขตลก นิทานเรื่องโม้ นิทานลูกโซ่ หรือเรื่องเล่าอื่นที่มีลักษณะเป็นนิทานพื้นบ้าน

(๒) ตำนานพื้นบ้าน หมายความว่า เรื่องเล่าที่มีความสัมพันธ์กับความเชื่อ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ พิธีกรรม ศาสนา และประวัติศาสตร์ในท้องถิ่น

(๓) บทร้องพื้นบ้าน หมายความว่า คำร้องที่สืบทอดกันมาในแต่ละโอกาส เช่น บทกล่อมเด็ก บทร้องเล่น บทเกี้ยวพาราสี บทร้องเพลงพื้นบ้าน บทจ้อย คำเชิ้ง หรือคำร้องอื่นที่มีลักษณะเป็นบทร้องพื้นบ้าน

(๔) บทสาดหรือบทกล่าวในพิธีกรรม หมายความว่า คำสาดที่ใช้ประกอบในพิธีกรรม เช่น คำบูชา คำ sama คำเวนหาน คำให้พร คำอิชิฐาน คำา บททำขาวญ บทอนิสงส์ บทประกอบการรักษาโรค พื้นบ้าน หรือคำสาดอื่นที่มีลักษณะเป็นบทสาดหรือบทกล่าวในพิธีกรรม

(๕) สำนวนและภาษาอิต หมายความว่า คำพูดหรือคำกล่าวที่มีสัมพัสดล้องจองกัน เพื่อความสนุกสนาน หรือใช้ในการสั่งสอน เช่น โวหาร คำคม คำพังเพย คำอุปมาอุปไมย คำพวน หรือคำพูด หรือคำกล่าวอื่นที่มีลักษณะเป็นสำนวน ภาษาอิต

(๖) ปริศนาคำทาย หมายความว่า ข้อความที่ตั้งเป็นคำถาม เพื่อให้ผู้ตอบได้ทาย หรือตอบปัญหา เช่น คำทาย ปัญหาเชwan ผะหมี หรือข้อความอื่นที่มีลักษณะเป็นปริศนาคำทาย

(๗) ตำรา หมายความว่า องค์ความรู้ที่มีการเขียนบันทึกในเอกสารโบราณ เช่น ตำรา โทรากษาสตร์ ตำราดูลักษณะคนและสัตว์ ตำรายา หรือองค์ความรู้อื่นที่มีลักษณะเป็นตำราฯลฯ

๑.๒ ภาษา หมายความว่า เครื่องมือที่ใช้สื่อสารในวิถีชีวิตรองแต่ละกลุ่มชน ซึ่งสะท้อน โลกทัศน์ ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมของแต่ละกลุ่มชน ทั้งเสียงพูด ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ ภาษา แบ่งออกเป็น ๔ ประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) ภาษาไทย หมายความว่า ภาษาประจำชาติ หรือภาษาราชการที่ใช้ในประเทศไทย

(๒) ภาษาถิ่น หมายความว่า ภาษาไทยที่ใช้ติดต่อสื่อสารในแต่ละภูมิภาค ได้แก่ ภาษาไทยถิ่นภาคกลาง ภาษาไทยถิ่นภาคอีสาน ภาษาไทยถิ่นภาคเหนือ และภาษาไทยถิ่นภาคใต้

(๓) ภาษาชาติพันธุ์ หมายความว่า ภาษาที่ใช้สื่อสารในชุมชนท้องถิ่นของประเทศไทย เช่น ภาษาเขมรถิ่นไทย ภาษาม้ง ภาษาของ ภาษามอแกน ภาษาลือ ภาษาญือ ภาษาพวน หรือภาษาอื่นที่มีลักษณะ เป็นภาษาชาติพันธุ์

(๔) ภาษาสัญลักษณ์ หมายความว่า ภาษาที่ใช้ติดต่อสื่อสารด้วยภาษาเมือง ภาษาท่าทาง อักษร หรือสัญลักษณ์อื่นที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร

(๕) ศิลปการแสดง หมายความว่า การแสดงดนตรี การขับร้อง การรำ การเต้น และละครที่แสดง เป็นเรื่องราว ทั้งที่เป็นการแสดงตามชนแบบแผน หรือมีการประยุกต์เปลี่ยนแปลง การแสดงที่เกิดขึ้นนั้น เป็นการแสดงสดต่อหน้าผู้ชม และมีจุดมุ่งหมายเพื่อความงาม ความบันเทิงหรือเป็นงานแสดงที่ก่อให้เกิดการคิด วิพากษ์ นำสู่การพัฒนาและเปลี่ยนแปลงสังคม ศิลปการแสดง แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) ดนตรีและเพลงร้อง หมายถึง เสียงที่เกิดจากเครื่องดนตรีและการขับร้องที่ ประกอบกันเป็นทำนองเพลง ทำให้เกิดอารมณ์ ความรู้สึก และจินตนาการ เพื่อบรรเลง ขับกล่อม ประกอบ พิธีกรรมและประกอบการแสดง ดนตรีและเพลงร้อง แบ่งออกเป็น ดนตรีและเพลงร้องในพิธีกรรม ดนตรีและ เพลงร้องในการแสดง ดนตรีและเพลงร้องเพื่อการประกวดประชัน ดนตรีและเพลงร้องเพื่อความรื่นเริง

(๒) นาฏศิลป์และการละครบ หมายความว่า การแสดงที่ใช้ร่างกาย ท่วงท่าการเคลื่อนไหว ท่าเต้น ท่ารำ การเชิด อาจสอดคล้องหรือสัมพันธ์กับการพากย์ เจรจา การใช้เสียงดนตรี บทร้อง บทละครและ

อุปกรณ์ประกอบการแสดงซึ่งสื่อถึงอารมณ์ ความรู้สึก และเรื่องราว อาจแสดงร่วมกับดนตรีและการขับร้องหรือไม่ ก็ได้ นาฏศิลป์และการละคร แบ่งออกเป็น นาฏศิลป์และการละครในพิธีกรรม นาฏศิลป์และการละครที่เป็นเรื่องราว และแสดงเป็นชุดแต่ไม่เป็นเรื่องราว

(๓) แนวปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรม ประเพณี และเทศกาล หมายความว่า การประพฤติปฏิบัติ และการกระทำการในแนวทางเดียวกันของคนในชุมชนที่สืบทอดกันมาบนหนทางของมငคลวี นำไปสู่สังคม แห่งสันติสุข แสดงให้เห็นอัตลักษณ์ของชุมชนหรือกลุ่มชาติพันธุ์ แนวปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรม ประเพณี และเทศกาล แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

(๑) นารายาท หมายความว่า การประพฤติปฏิบัติที่ดีงามต่อผู้อื่น เช่น การแสดงความเคารพ การส่งและ การรับสิ่งของ การกิน การพูด การยืน การเดิน การนั่ง การนอน การแต่งกาย

(๒) ประเพณี หมายความว่า สิ่งที่นิยมถือประพฤติปฏิบัติสืบทอดกันมาจนเป็นแบบแผน ชนบธรรมเนียม หรือจารีตประเพณี ซึ่งเกี่ยวกับศาสนา เทศกาล วงศ์ชีวิต และการทำอาหาร

(๒.๑) ประเพณีเกี่ยวกับศาสนา เช่น การสวดมนต์ การเทศน์ การทอดกฐิน การทอดผ้าป่า ประเพณีแห่เทียนพรรษา ประเพณีลากพระ ประเพณีแห่ผ้าขันธุต

(๒.๒) ประเพณีเกี่ยวกับเทศกาล เช่น งานสงกรานต์ งานลอยกระทง งานบุญ เดือนสิบ งานตามกิจกรรม งานเผาไข่ งานแข่งเรือ งานบุญบั้งไฟ

(๒.๓) ประเพณีเกี่ยวกับวงศ์ชีวิต เช่น การเกิด การตั้งชื่อ การบวช การแต่งงาน พิธีบายศรีสุขวัฒน์ พิธีกรรมเทยา ประเพณีผูกเสี่ยว การเขียนบ้านใหม่ การตาย

(๒.๔) ประเพณีเกี่ยวกับการทำอาหาร เช่น พิธีบูชาแม่โพสพ พิธีทำขวัญข้าว พิธีไหว้ครู พิธีกรรมขอฝน พิธีวางศีลอดกษัตริย์ ประเพณีลงเล

(๔) ความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล หมายความว่า องค์ความรู้ วิธีการ ทักษะ ความเชื่อ แนวปฏิบัติและการแสดงออกที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนกับสภาพแวดล้อม ตามธรรมชาติ เพื่อการดำรงชีวิต ความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล แบ่งออกเป็น ๕ ประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) อาหารและโภชนาการ หมายความว่า สิ่งที่มนุษย์บริโภค รวมถึงวิธีการปรุงและประกอบอาหาร รูปแบบการบริโภค และคุณค่าทางโภชนาการ

(๒) การแพทย์แผนไทยและการแพทย์พื้นบ้านไทย

(๒.๑) การแพทย์แผนไทย หมายความว่า กระบวนการทางการแพทย์เกี่ยวกับ การตรวจ วินิจฉัย บำบัด รักษา หรือป้องกันโรค หรือการส่งเสริมและฟื้นฟูสุขภาพของมนุษย์หรือสัตว์ การผดุงครรภ์ การนวดไทย และรวมถึงการเตรียมการผลิตยาแผนไทย และการประดิษฐ์อุปกรณ์และเครื่องมือ ทางการแพทย์ ทั้งนี้ โดยอาศัยความรู้หรือตำราที่ได้ถ่ายทอดและพัฒนาสืบต่อกันมา

(๒.๒) การแพทย์พื้นบ้านไทย หมายความว่า การตรวจ วินิจฉัย การบำบัด การรักษา การป้องกันโรค การส่งเสริมและฟื้นฟูสุขภาพ โดยใช้องค์ความรู้ซึ่งสืบทอดกันมาในชุมชนท้องถิ่น หรือกลุ่มชาติพันธุ์ ทั้งนี้ ด้วยกรรมวิธีการแพทย์แผนไทย หรือการแพทย์พื้นบ้านไทย

(๓) โทรศาสตร์และดาวริดส์

(๓.๑) โทรศาสตร์ หมายความว่า ความรู้ ความเชื่อ ในการนำายोคชาต ทำนายอนาคตของบุคคล และบ้านเมือง โดยอาศัยตำแหน่งของดวงดาวในเวลาที่เกิดเหตุการณ์นั้น

(๓.๒) ดาวริดส์ หมายความว่า ความรู้จากการสังเกตและอธิบายธรรมชาติ ของดวงดาว และเทหัวตุ่นในท้องฟ้าที่นำมาใช้ในการดำรงชีวิต

(๔) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายความว่า ความรู้ในการจัดการระบบนิเวศ เพื่อการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

(๕) ชัยภูมิและการตั้งถิ่นฐาน หมายความว่า ความรู้และความเชื่อในการเลือกที่ตั้งเพื่อการอยู่อาศัยหรือวัตถุประสงค์อื่นตามสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมของชุมชน

(๖) งานช่างฝีมือดังเดิม หมายความว่า งานที่สร้างสรรค์ขึ้นจากภูมิปัญญา ทักษะฝีมือช่าง การเลือกใช้วัสดุ เครื่องมือ อุปกรณ์ และกลวิธีการสร้างสรรค์ที่แสดงถึงลักษณะเฉพาะ สะท้อนพัฒนาการทางสังคมและวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมา งานช่างฝีมือดังเดิม แบ่งออกเป็น ๙ ประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) ผ้าและผลิตภัณฑ์จากผ้า หมายความว่า งานที่สร้างสรรค์ขึ้นจากเส้นใยด้วยกรรมวิธีในการผลิต เช่น ทอ ถัก ปัก ตีเกลียว มัดหมี ขิด ยก ใจ เกาะลัว พิมพ์ลาย ย้อม หรือกรรมวิธีอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผลิตผ้าและผลิตภัณฑ์จากผ้า

(๒) เครื่องจักسان หมายความว่า งานที่สร้างสรรค์จากการตัดดิบ ด้วยกรรมวิธีในการผลิต เช่น จักตอก سان ถัก ผู้กรัด มัด ร้อย หรือกรรมวิธีอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเครื่องจักسان

(๓) เครื่องรัก หมายความว่า งานที่ใช้ยางรักเป็นวัสดุสำคัญ ด้วยกรรมวิธีในการผลิต เช่น ถม ทับ ปิดทองรณน้ำ กำมะลอ ประดับมุก ประดับกระจก ประดับกระดูก ปั้นกระแหะ หรือกรรมวิธีอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเครื่องรัก

(๔) เครื่องปั้นดินเผา หมายความว่า งานที่สร้างจากดินเป็นวัสดุหลัก ด้วยวิธีการปั้นผึ้งแห้ง เผาเคลือบ หรือวิธีการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเครื่องปั้นดินเผา

(๕) เครื่องโลหะ หมายความว่า งานที่สร้างสรรค์จากโลหะเป็นวัสดุหลัก ด้วยกรรมวิธีในการผลิต เช่น หลอม เผา ตี หล่อ ตัด ติด ขัด เจียร เซื่อม หรือกรรมวิธีอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเครื่องโลหะ

(๖) เครื่องไม้ หมายความว่า งานที่สร้างสรรค์จากไม้เป็นวัสดุหลัก ด้วยกรรมวิธีในการผลิต เช่น แปรรูป ตัด เลื่อย แกะ สลัก สับ ชุด เจาะ ถาก กลึง ชุด ขัด ตกแต่งผิว หรือกรรมวิธีอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเครื่องไม้

(๗) เครื่องหนัง หมายความว่า งานที่สร้างสรรค์จากหนังสัตว์เป็นวัสดุหลัก ด้วยกรรมวิธีในการผลิต เช่น หมัก ฟอก ตากแห้ง ตัด เจาะ ฉลุ ลงหรือกรรมวิธีอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเครื่องหนัง

(๘) เครื่องประดับ หมายความว่า งานที่ประดิษฐ์จากวัสดุ เช่น หิน เปลือกหอย โลหะ มีค่าและอัญมณี ด้วยกรรมวิธีในการผลิต เช่น หลอม หล่อ ดึง ตี หุบ บุ ดุน เลี่ยม แกะ สลัก ร้อย เซื่อม ติด หรือกรรมวิธีอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเครื่องประดับ

(๙) งานช่างฝีมือดังเดิมที่ไม่สามารถจัดอยู่ใน ๙ ประเภทที่กล่าวมาข้างต้น เช่น ปราสาทศพ งานช่างแหงหยวก หรืองานอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานช่างฝีมือดังเดิม

๖) การเล่นพื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้าน และศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว หมายความว่า กิจกรรมทางกายและการออกแรง เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน เพื่อชัยชนะ เพื่อการป้องกันตัว หรือเพื่อเชื่อมความสามัคคี มีรูปแบบและวิธีการเล่นตามลักษณะเฉพาะของท้องถิ่น ที่ปฏิบัติกันอยู่ในประเทศไทยและมีเอกลักษณ์ท้องถิ่นไทย การเล่นพื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้าน และศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว แบ่งออกเป็น ๕ ประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) การเล่นพื้นบ้าน หมายความว่า กิจกรรมการเคลื่อนไหวที่ทำด้วยความสมัครใจ เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน ไม่มุ่งเน้นการแข่งขันและไม่หวังผลแพ้ชนะ เช่น จ้าว รีรีข้าวสาร ญกิจแหง มอยซ่อนผ้า

(๒) เกมพื้นบ้าน หมายความว่า กิจกรรมการเคลื่อนไหวที่มีลักษณะของการแข่งขัน เพื่อความสนุกสนาน มีกฎกติกาที่ยอมรับกันในหมู่ผู้เล่น เช่น หมากเก็บ อีตัก นายตับจาก ปิดตาตีหม้อ

(๓) กีฬาพื้นบ้าน หมายความว่า การแข่งขันทักษะทางกายที่ต้องใช้ความสามารถทางการเคลื่อนไหว ตามกฎติกา โดยมุ่งหวังผลแพ้ชนะ เช่น แบล็คแจ็ค เวิ่งเรือ วิ่งความ ตะกร้อลอดห่วง

(๔) ศิลปกรรมต่อสู้ป้องกันตัว หมายความว่า วิธีการหรือรูปแบบการต่อสู้หรือการป้องกันตัวที่ใช้ร่างกายหรืออุปกรณ์ โดยได้รับการฝึกฝนตามวัฒนธรรมที่ได้รับการถ่ายทอดกันมา เช่น วยไทย กระป๋องระบบ ซีล

ด้านที่ ๒ ด้านการส่งเสริมพิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน หรือแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม และการจัดการภูมิทัศน์วัฒนธรรมชุมชน

การส่งเสริมพิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน หรือแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม เป็นกิจกรรมการรวมรวมและจัดแสดงประวัติศาสตร์ความเป็นมาของหมู่บ้าน ท้องถิ่น บรรพบุรุษ บุคคลสำคัญ ผู้ทรงภูมิปัญญา การดำรงชีพ การทำมาหากิน เครื่องมือเครื่องใช้ วัสดุสิ่งของ ศิลปวัตถุ รวมทั้งการจัดหาสถานที่และรวบรวมความรู้ต่างๆ ใน การจัดพิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน ส่วนการจัดการภูมิทัศน์วัฒนธรรมชุมชน เป็นการจัดการด้านสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรม ชุมชนที่เกิดขึ้นแก่ชุมชนท้องถิ่นนั้นๆ ทั้งลักษณะภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ธรรมชาติ สิ่งที่มนุษย์สร้าง และวิถีชีวิต วัฒนธรรมของผู้คนในลักษณะนิเวศ โดยรูปแบบของการดำเนินการจัดการอาจประกอบไปด้วย การดูแลรักษา การรักษาให้คงสภาพการบูรณะภูมิสังχรณ์ การสร้างขึ้นใหม่ การปรับปรุงโขนีใช้สอยใหม่ การพัฒนาสร้างสรรค์ใหม่ การพัฒนาไปสู่ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ด้านที่ ๓ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาต่อยอดภูมิปัญญา เพื่อเพิ่มความเข้มแข็งและรายได้ให้แก่ชุมชน เช่น ชุมชนท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ถนนสายวัฒนธรรม เป็นการนำทุนทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ในชุมชนมาผ่านกระบวนการความคิดสร้างสรรค์ จนเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการของชุมชน สร้างอาชีพ และรายได้ให้แก่คนในท้องถิ่น

๒.๒ เกณฑ์การคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เด่นทางวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

ข้อที่	เกณฑ์การประเมิน และตัวชี้วัด	คะแนน	คะแนนรวม
๑.	ชุมชนท้องถิ่นอยู่ร่วมกันอย่างเอื้ออาทรและสมานฉันท์ (MOU ข้อ ๕) <ul style="list-style-type: none"> ๑.๑ จำนวนคดีความ คดีย่าร่าง ฉ้อโกง ลักขโมย พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง และมาตกรรม ในชุมชน ๑.๒ มีกิจกรรมสร้างโอกาสให้กับผู้ด้อยโอกาส ผู้ตกทุกข์ได้ยาก คนชายขอบและผู้พิการ ๑.๓ คนในชุมชนมีอัตราการย้ายถิ่นน้อย ๑.๔ มีการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคนในชุมชนอย่างสม่ำเสมอ ๑.๕ มีสวัสดิการ กองทุน สมาคม บุญนิธิ ชุมชน กลุ่มต่าง ๆ ของชุมชน 	๕ ข้อย่อย ข้อละ ๑ คะแนน	๕
๒.	การส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นรักษาคุณธรรมและจริยธรรม (MOU ข้อ ๘) <ul style="list-style-type: none"> ๒.๑ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนดแผนงาน กิจกรรม ในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ๒.๒ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดกิจกรรมให้เด็ก เยาวชน และประชาชนในท้องถิ่น ได้บำเพ็ญประโยชน์ต่อสาธารณะ ๒.๓ คนในชุมชน ให้ความสนใจ มีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณี งานบุญและพิธีกรรมทางศาสนา ๒.๔ คนในชุมชนมีแนวทาง มาตรการในการเฝ้าระวัง การประพฤติดีจริยธรรมคุณธรรมในชุมชน ๒.๕ คนในชุมชน ให้การยกย่อง ส่งเสริมผู้มีคุณธรรม จริยธรรม 	๕ ข้อย่อย ข้อละ ๑ คะแนน	๕
๓.	การส่งเสริมมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชุมชน (MOU ข้อ ๘ และหน้าที่ อปท. ตาม พรบ.สภาคําบล และองค์การบริหารส่วนํบล ปี ๒๕๓๗ มาตรา ๖๗(๙)) <ul style="list-style-type: none"> ๓.๑ มีการจัดเก็บมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมชุมชนอย่างเป็นระบบในรูปแบบต่างๆ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์/หนังสือ/เอกสาร/ซีดี/เว็บไซด์/ฯลฯ 	๕ ข้อย่อย ข้อละ ๑ คะแนน	๕

ข้อที่	เกณฑ์การประเมิน และตัวชี้วัด	คะแนน	คะแนนรวม
	๓.๒ มีการจัดนำเสนอมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมในรูปแบบต่าง ๆ ที่นำเสนอ ๓.๓ มีการถ่ายทอดมรดกภูมิปัญญาทาง วัฒนธรรมสู่ลูกหลาน และคนในชุมชน ๓.๔ มีการใช้ประโยชน์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมร่วมกัน ๓.๕ มีการพัฒนา และต่อยอดมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม		
๔.	การพัฒนาพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านและแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม (MOU ข้อ ๗ และหน้าที่ อปท.ตาม พรบ.กระจายอำนาจ ปี ๒๕๔๙ มาตรา ๑๖ (๑)) ๔.๑ มีแผนการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน ๔.๒ มีคณะกรรมการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์ฯ ๔.๓ มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (จัดติดต่อกันเป็นประจำในช่วงระยะเวลา ๓-๕ ปี) ๔.๔ พิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน มีการจัดแสดงที่มีความน่าสนใจ น่าเรียนรู้สำหรับผู้พบเห็น ๔.๕ มีคณะกรรมการบริหารจัดการและเจ้าหน้าที่ดูแลกำกับให้มีการเปิดบริการตามปกติ	๕ ข้อย่ออย ข้อละ ๑ คะแนน	๕
๕.	การจัดการภูมิทัศน์วัฒนธรรมชุมชน (MOU ข้อ ๘ และหน้าที่ อปท. ตาม พรบ. กระจายอำนาจ ปี ๒๕๔๙ มาตรา ๑๖(๑), (๒)) ๕.๑ หักค่านอุดจันในชุมชนท้องถิ่น ๕.๒ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนดแผนงาน กิจกรรม ในการจัดการภูมิทัศน์วัฒนธรรม ชุมชน ๕.๓ มีการจัดกิจกรรมในการจัดการภูมิทัศน์วัฒนธรรมภายในชุมชนอยู่เสมอ ๕.๔ การจัดการภูมิทัศน์วัฒนธรรมชุมชนได้รับความร่วมมือ หรือได้รับการสนับสนุนจากหลาย ภาคส่วน ๕.๕ มีแผนที่ทางวัฒนธรรมของชุมชน	๕ ข้อย่ออย ข้อละ ๑ คะแนน	๕
๖.	การขยายขอบเขตการมีส่วนร่วมทางวัฒนธรรม ๖.๑ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนดแผนงาน กิจกรรม ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วม ทางวัฒนธรรมของชุมชน ๖.๒ มีการบูรณาการการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วนในชุมชนท้องถิ่น ๖.๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกชุมชนในการส่งเสริมการมีส่วนร่วม ทางวัฒนธรรมของชุมชน ๖.๔ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเคยได้รับรางวัลการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางวัฒนธรรม ๖.๕ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแสวงหาเครือข่ายใหม่ๆ ในการมีส่วนร่วมทางวัฒนธรรมอยู่เสมอ	๕ ข้อย่ออย ข้อละ ๑ คะแนน	๕
๗.	การส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมทางวัฒนธรรม ๗.๑ รับฟังความคิดเห็นและความต้องการขององค์ในชุมชน เพื่อกำหนดเป็นโครงการ/ กิจกรรม ๗.๒ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ในการตัดสินใจเพื่อดำเนินโครงการ/ กิจกรรม ๗.๓ ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ๗.๔ การดำเนินโครงการ/ กิจกรรมต่างๆ ของชุมชน ได้รับการมีส่วนร่วมจากประชาชน ๗.๕ ประชาชนในชุมชนท้องถิ่น ร่วมกันตรวจสอบและประเมินผล	๕ ข้อย่ออย ข้อละ ๑ คะแนน	๕
๘.	การส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการงานวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ ๘.๑ มีบุคลากรที่รับผิดชอบงานด้านวัฒนธรรม ๘.๒ มีแผนงาน กระบวนการ/ ขั้นตอนการดำเนินงานที่ชัดเจน ๘.๓ มีการจัดเก็บข้อมูลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ สามารถตรวจสอบได้ ๘.๔ มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง (จัดติดต่อกันเป็นประจำในช่วงระยะเวลา ๓-๕ ปี) ๘.๕ มีการติดตามประเมินผลการดำเนินโครงการ/ กิจกรรม	๕ ข้อย่ออย ข้อละ ๑ คะแนน	๕

ข้อที่	เกณฑ์การประเมิน และตัวชี้วัด	คะแนน	คะแนนรวม
๙.	การส่งเสริมวัฒนธรรมตามระบบประชาธิปไตย ๙.๑ การดำเนินกิจกรรมที่เสริมสร้างวัฒนธรรมตามระบบประชาธิปไตยในสังคม ๙.๒ มีการส่งเสริมวัฒนธรรมตามระบบประชาธิปไตยให้กับกลุ่มเยาวชน ๙.๓ มีการจัดทำสื่อเผยแพร่ความรู้ ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับวัฒนธรรม ตามระบบประชาธิปไตย ๙.๔ มีการจัดอบรม สัมมนา ให้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมตามระบบประชาธิปไตย ๙.๕ มีการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมตามระบบประชาธิปไตย	๕ ข้อย่อย ๕ ข้อละ ๑ คะแนน	๕
๑๐.	การนำรอดกฎิปัญญาทางวัฒนธรรมท้องถิ่นมาสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจของชุมชน ๑๐.๑ มีการนำเอกักษณ์ประจำท้องถิ่น มาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการ ๑๐.๒ มีการนำเรื่องราว วิถีชีวิตริทางวัฒนธรรม มาสร้างจุดเด่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ๑๐.๓ นรดกฎิปัญญาท้องถิ่นสร้างให้เกิดอาชีพ รายได้ให้แก่คนในชุมชน ๑๐.๔ มีการศึกษา วิจัยและพัฒนาสินค้า บริการจากนรดกฎิปัญญาทางวัฒนธรรม ๑๐.๕ สินค้า บริการจากนรดกฎิปัญญาทางวัฒนธรรม ได้รับความนิยมจากบุคคลภายนอก เช่น ติดต่อนำไปจำหน่าย เป็นต้น	๕ ข้อย่อย ๕ ข้อละ ๑ คะแนน	๕
๑๑.	การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ๑๑.๑ มีการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารของหน่วยงานทางสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ เป็นประจำ ๑๑.๒ มีการผลิตสื่อเผยแพร่ผลงาน และองค์ความรู้ต่อสาธารณะเป็นประจำทุกปี ๑๑.๓ บุคลากรจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับเชิญไปเป็นวิทยากรบรรยายหรือเสนอผลงาน ๑๑.๔ มีการเผยแพร่ผลงานของผู้สร้างสรรค์วัฒนธรรมและสินค้าทางวัฒนธรรม ให้เป็นที่รู้จัก ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ โดยสื่อทุกประเภท ๑๑.๕ มีการตรวจสอบข้อมูลที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์ให้มีความรวดเร็ว ถูกต้อง ทันสมัยอยู่เสมอ	๕ ข้อย่อย ๕ ข้อละ ๑ คะแนน	๕
๑๒.	ผลงานทางด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม ตามจุดเน้นของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ๑๒.๑ ด้านส่งเสริมนรดกฎิปัญญาทางวัฒนธรรม (๖๐ คะแนน) ๑๒.๒ ด้านการส่งเสริมพิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน หรือแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม และการจัดการภูมิทัศน์ วัฒนธรรมชุมชน (๑๕ คะแนน) ๑๒.๓ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาต่อยอดนรดกฎิปัญญา เพื่อเพิ่มความเข้มแข็งและรายได้ให้แก่ชุมชน เช่น ชุมชนท้องที่夷เชิงวัฒนธรรม ถนนสายวัฒนธรรม เป็นต้น (๑๐ คะแนน)	๔๕	
	รวมคะแนน	๑๐๐	

ใบสมัครเข้ารับการคัดเลือกของค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่นทางวัฒนธรรม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑.๑ ประเภทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- องค์การบริหารส่วนจังหวัด
- เทศบาล
- องค์การบริหารส่วนตำบล

๑.๒ ชื่อหน่วยงาน:

๑.๓ การได้รับการคัดเลือกเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่น

เคยได้รับ

- ประจำปี(ระหว่างปี ๒๕๕๗ - ๒๕๕๙) ด้าน.....
(ประดิษฐ์)
- ประจำปี ๒๕๕๗ ระดับ (จังหวัด/ภูมิภาค)..... (ประดิษฐ์)

ไม่เคยได้รับ

๑.๔ สถานที่ตั้งสำนักงาน/ ที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เลขที่..... หมู่..... ซอย..... ถนน.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์..... มือถือ..... โทรสาร.....

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์.....

๑.๕ จำนวนประชากรในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบ..... คน ครัวเรือน

๑.๖ พื้นที่รวมตารางกิโลเมตร ครอบคลุม..... หมู่บ้าน/ ชุมชน

ส่วนที่ ๒ การดำเนินโครงการ/กิจกรรม ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามบันทึกความร่วมมือ (MOU)
และบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

คำชี้แจง ให้ท่านกรอกข้อมูลตามความเป็นจริง พร้อมแนบเอกสาร หลักฐาน และรูปภาพ ฯลฯ ประกอบด้วย

ที่	รายละเอียด	มี	ไม่มี	ได้แก่
๑	ชุมชนท้องถิ่นอยู่ร่วมกันอย่างเอื้ออาทรและสมานฉันท์			
(๑)	จำนวนคดีความ คดีหม่าร้าง อ้อโงก ลักษณะ พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง และชาตกรรมในชุมชน		 รวมจำนวน.....คดี
(๒)	มีกิจกรรมสร้างโอกาสให้กับผู้ต้องโอกาส ผู้ตากทุกข์ได้ยาก คนชายขอบและผู้พิการ		
(๓)	คนในชุมชนมีอัตราการย้ายถิ่นน้อย		
(๔)	มีการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ ระหว่างคนในชุมชนอย่างสม่ำเสมอ		
(๕)	มีสวัสดิการ กองทุน สมาคม มูลนิธิ ชุมชน กลุ่มต่าง ๆ ของชุมชน		
๒	การส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นรักษาคุณธรรมและจริยธรรม			
(๑)	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนด แผนงาน กิจกรรม ในการส่งเสริม คุณธรรม จริยธรรม		
(๒)	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัด กิจกรรมให้เด็ก เยาวชน และประชาชน ในท้องถิ่นได้บำเพ็ญประโยชน์ต่อ สาธารณะ		
(๓)	คนในชุมชน ให้ความสนใจ มีส่วนร่วมใน การจัดงานประเพณี งานบุญและ พิธีกรรมทางศาสนา		

ที่	รายละเอียด	มี	ไม่มี	ได้แก่
๔)	คนในชุมชนมีแนวทาง มาตรการในการ เผ่าระวัง การประพฤติผิดจริยธรรม คุณธรรมในชุมชน		
๕)	คนในชุมชน ให้การยกย่อง ส่งเสริมผู้มี คุณธรรม จริยธรรม		
๓ การส่งเสริมนรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชุมชน				
๑)	(๑) นรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่มีการ จัดเก็บในชุมชน		
	(๒) จัดเก็บในรูปแบบ (หนังสือ/เอกสาร/ ชีดี/เว็บไซด์/ฯลฯ)		
๒)	รูปแบบในการนำเสนอรดกภูมิปัญญา ทางวัฒนธรรมในชุมชน		
๓)	กิจกรรมการถ่ายทอดนรดกภูมิปัญญาทาง วัฒนธรรมสู่ลูกหลาน และคนในชุมชน		
๔)	กิจกรรมทางวัฒนธรรมที่มีการใช้ ประโยชน์นรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ร่วมกัน		
๕)	กิจกรรมที่ต่อยอด และพัฒนามรดก ภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม		
๔ การพัฒนาพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านและแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม				
๑)	แผนการดำเนินงานพิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน		

ที่	รายละเอียด	มี	ไม่มี	ได้แก่
๑)	คณะกรรมการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน		
๒)	กิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง		
๓)	รูปแบบในการจัดแสดงพิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน		
๔)	คณะกรรมการบริหารจัดการพิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน		
๕ การจัดการภูมิทัศน์วัฒนธรรมชุมชน				
๑)	ทัศนอุจاذในชุมชนท้องถิ่น		
๒)	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนด แผนงาน กิจกรรม ในการจัดการภูมิทัศน์ วัฒนธรรมชุมชน		
๓)	มีการจัดกิจกรรมในการจัดการภูมิทัศน์ วัฒนธรรมภายในชุมชนอยู่เสมอ		
๔)	การจัดการภูมิทัศน์วัฒนธรรมชุมชน ได้รับความร่วมมือ หรือได้รับการ สนับสนุนจากหลายภาคส่วน		
๕)	แผนที่ทางวัฒนธรรมของชุมชน		

ที่	รายละเอียด	มี	ไม่มี	ได้แก่
๖	การขยายขอบเขตการมีส่วนร่วมทางวัฒนธรรม			
(๑)	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนด แผนงาน กิจกรรม ในการส่งเสริมการ มีส่วนร่วมทางวัฒนธรรมของชุมชน		
(๒)	มีการบูรณาการการทำงานร่วมกัน ของทุกภาคส่วนในชุมชนท้องถิ่น		
(๓)	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมมือกับ หน่วยงานภายนอกชุมชนในการส่งเสริม การมีส่วนร่วมทางวัฒนธรรมของชุมชน		
(๔)	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเคยได้รับ รางวัลการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทาง วัฒนธรรม		
(๕)	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแข่งขัน เครือข่ายใหม่ๆ ในการมีส่วนร่วมทาง วัฒนธรรมอยู่เสมอ		
๗	การส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมทางวัฒนธรรม			
(๑)	กิจกรรมรับฟังความคิดเห็นและความ ต้องการของประชาชน เพื่อกำหนดเป็น โครงการ/กิจกรรม		
(๒)	กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ ประชาชน ในการตัดสินใจเพื่อดำเนิน โครงการ/กิจกรรม		
(๓)	กิจกรรมที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการ จัดทำแผนการดำเนินโครงการ/กิจกรรม		
(๔)	การดำเนินโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ ของ ชุมชน ได้รับการมีส่วนร่วมจากประชาชน		

ที่	รายละเอียด	มี	ไม่มี	ได้แก่
๕)	กิจกรรมที่ประชาชนในห้องถันร่วมกันตรวจสอบและประเมินผล		
๖	การส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการงานวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ			
๑)	บุคลากรที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานวัฒนธรรม		
๒)	แผนงาน กระบวนการ/ขั้นตอนการดำเนินงาน		
๓)	มีการจัดเก็บข้อมูลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ สามารถตรวจสอบได้		
๔)	กิจกรรมที่ดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง (จัดติดต่อ กัน เป็นประจำ ในช่วงระยะเวลา ๓-๕ ปี)		
๕)	กิจกรรมการติดตามประเมินผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรม		
๗	การส่งเสริมวัฒนธรรมตามระบบประชาธิปไตย			
๑)	กิจกรรมที่เสริมสร้างวัฒนธรรมตามระบบประชาธิปไตยในสังคม		
๒)	กิจกรรมการส่งเสริมวัฒนธรรมตามระบบประชาธิปไตยให้กับกลุ่มเยาวชน		
๓)	มีการจัดทำสื่อเผยแพร่ร่วม ความรู้ ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับวัฒนธรรม ตามระบบประชาธิปไตย		

ที่	รายละเอียด	มี	ไม่มี	ได้แก่
๔)	การจัดอบรม สัมมนา ให้ความรู้เกี่ยวกับ วัฒนธรรมตามระบบประชาธิปไตย		
๕)	การเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับ วัฒนธรรมตามระบบประชาธิปไตย		
๑๐	การนำมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมท้องถิ่นมาสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจของชุมชน			
๑)	มีการนำเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่น มาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและ บริการ		
๒)	มีการนำเรื่องราว วิถีชีวิททางวัฒนธรรม มาสร้างจุดเด่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว		
๓)	มรดกภูมิปัญญาท้องถิ่นสร้างให้เกิด อาชีพ รายได้ให้แก่คนในชุมชน		
๔)	มีการศึกษา วิจัยและพัฒนาสินค้า บริการจากมรดกภูมิปัญญาทาง วัฒนธรรม		
๕)	สินค้า บริการจากมรดกภูมิปัญญาทาง วัฒนธรรม ได้รับความนิยมจาก บุคคลภายนอก เช่น ติดต่อนำไปจำหน่าย เป็นต้น		
๑๑	การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์			
๑)	มีการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารของ หน่วยงานทางสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ เป็นประจำ		
๒)	มีการผลิตสื่อเผยแพร่ผลงาน และ องค์ความรู้ต่อสาธารณะเป็นประจำทุกปี		

ที่	รายละเอียด	มี	ไม่มี	ได้แก่
๓)	บุคลากรจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้รับเชิญไปเป็นวิทยากรบรรยายหรือ เสนอผลงาน		
๔)	มีการเผยแพร่ผลงานของผู้สร้างสรรค์ วัฒนธรรมและสินค้าทางวัฒนธรรม ให้เป็นที่รู้จัก ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ โดยสื่อ ทุกประเภท		
๕)	มีการตรวจสอบข้อมูลที่ใช้ในการ ประชาสัมพันธ์ให้มีความรวดเร็ว ถูกต้อง ทันสมัยอยู่เสมอ		
๖) ผลงานทางด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม ตามจุดเน้นของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม				
๗)	ด้านส่งเสริมมรดกภูมิปัญญาทาง วัฒนธรรม		
๘)	ด้านการส่งเสริมพิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน หรือแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม และการ จัดการภูมิทัศน์วัฒนธรรมชุมชน		
๙)	ด้านการส่งเสริมการพัฒนาต่อยอด ภูมิปัญญา เพื่อเพิ่มความเข้มแข็งและ รายได้ให้แก่ชุมชน เช่น ชุมชนท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม ถนนสายวัฒนธรรม เป็นต้น		

ลงชื่อ.....
(.....)
ผู้สมัคร

ลงชื่อ.....
(.....)
ผู้รับรอง

ตำแหน่ง.....
วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

ตำแหน่ง.....
วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

หมายเหตุ: ผู้ลงนามรับรองต้องเป็นนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่สมัครเข้ารับการคัดเลือก
หรือปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้น